

7.

Bestyrelsen for Bornholms og Christiansøes Fiskeriforening.

København, den 26de November 1897.

Til det af Finansministeriet i Landstinget fremsatte Toldlovsforslag tillader undertegnede Bestyrelse sig at foreslaa følgende Forandringer under Posten „Dyr“:

Laks, fersk og saltet, belastes med en Told af	1	Sk.	Br.	„	Kr.	10	Ø.
— røget og syltet	1	—	—	„	—	20	—
Sild, saltet, pr. Td. à 300 Pd.				2	—	—	—
— røget, stegt og syltet	1	—	—	„	—	03	—
— hermetisk lukket	1	—	—	„	—	15	—
Torsk og Rødspætter, levende, pr. Tons af Fartøjets Drægtighed				4	—	—	—
— døde og slagtede	1	—	—	„	—	02	—
Mal, fersk og saltet	1	—	—	„	—	05	—
Kejer, ferske og kogte	1	—	—	„	—	10	—
Mal, røget og hentogt	1	—	—	„	—	10	—
Sardeller og Sardiner, tørrede, røgede, saltede, syltede eller paa anden Maade tilberedte	1	—	—	„	—	15	—
Alle andre Slags Fisk henhørende under Lovforslagets Løbe-Nr. 24							fri.
Alle Slags Fisk indbragt lige fra Fangsten af danske Fiskere ..							fri.

Naar Bestyrelsen har tilladt sig at foreslaa foranstaaende Afgifter paa tilberedt og fersk Fisk, som indføres her til Landet fra fremmed Sted og af fremmede Fiskere, saa har det sin Grund i, at her kunde fanges meget mere af Torsk og Sild, dersom der blot var Afsetning for den. — Det er derfor til stor Skade for vore egne Fiskere, at fremmede Underfaatter uhindret have Lov til at løbe ind i enhver dansk Havn og der sælge deres Fangst.

Vel udføres der her fra Den dels direkte og dels over Kjøbenhavn til Tyskland en Del fersk, røget og stegt Sild og ogsaa Laks, men for den røgede og stegte Sild maa man dersteds betale en Del Told, og den ferske maa ikke sælges til andre end dem, som have Næringsadkomst til Handel. — Vi se ikke rettere, end at det maa være i Landets og Lovgivningsmagts velforstaaede Interesse at beskytte Landets egne Børn mod fremmede Underfaatter, at de sidstnævnte ikke faa lige Ret med vore egne, der maa betale Skatter og Afgifter og bære de Byrder, der paalægges dem.

Hidtil har det set ud til, som om det kun var en Del af Landets Borgere, der skulde beskyttes mod fremmed Indførsel, men det maa i vor humane Tid være forbi; thi der bør være lige Ret for alle.

Forði en enkelt Samfundsklasse her i Landet ingen Beskyttelse vil have, derfor bør vel ikke de andre gaa til Grunde. — Højt mærkeligt er det imidlertid, at den samme Samfundsklasse jamrer sig mere end nogen anden over de daarlige Tider. Fiskeren har til alle Tider hellere tiet og lidt end gjort sine Krav gældende, men nu synes han dog,